Curs BiostatisticÃ,,Æ' 2017 - Laborator 5

AnalizÃ,,Æ' de varianÃ^›Ã,,Æ'

Analiză	de v	varianță	cu	un	factor	(one-way	ANOVA	(۱

Exemplul 1

Vom analiza setul de date Cushings din pachetul MASS. Sindromul Cushing reprezintă o serie de semne și simptome ca urmare a expunerii organismului pentru o perioadă îndelungată de timp la o concentrație ridicată de cortizon (mai multe detalii aici și aici). Pentru fiecare individ din eșantion, ratele de excreție urinară a doi metaboliți steroizi sunt înregistrate: Tetrahydrocortisone și Pregnanetriol. Variabila Type arată tipul de sindrom Cushing, acesta putând lua una din următoarele patru categorii: adenom (a), hiperplazia bilaterală (b), carcinom (c) și necunoscut (u). Obiectivul este să investigăm dacă cele patru tipuri de sindrom sunt diferite în raport cu excreția urinară de Tetrahydrocortisone.

Începem prin a atașa setul de date Cushings:

library(MASS)
data("Cushings")
attach(Cushings)

Tetrahydrocortisone	Pregnanetriol	Туре	
3.1	11.70	a	
3.0	1.30	\mathbf{a}	
1.9	0.10	a	
3.8	0.04	\mathbf{a}	
4.1	1.10	\mathbf{a}	
1.9	0.40	\mathbf{a}	
8.3	1.00	b	
3.8	0.20	b	
3.9	0.60	b	
7.8	1.20	b	
9.1	0.60	b	
15.4	3.60	b	
7.7	1.60	b	
6.5	0.40	b	
5.7	0.40	b	
13.6	1.60	b	
10.2	6.40	\mathbf{c}	
9.2	7.90	\mathbf{c}	
9.6	3.10	\mathbf{c}	
53.8	2.50	^{c}	
15.8	7.60	^{c}	
5.1	0.40	u	

Tetrahydrocortisone	Pregnanetriol	Type
12.9	5.00	u
13.0	0.80	u
2.6	0.10	u
30.0	0.10	u
20.5	0.80	u

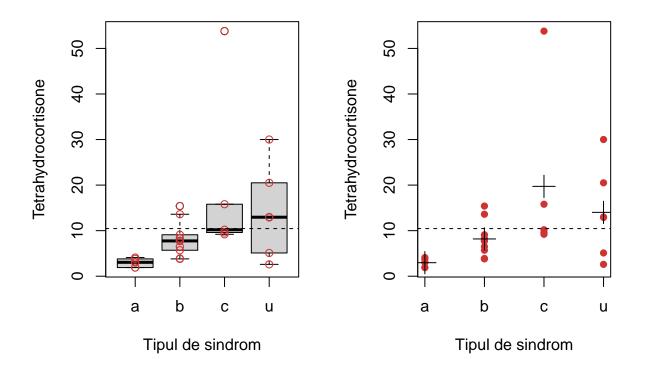
Notăm cu Y excreția urinară de Tetrahydrocortisone (variabila răspuns) și cu X variabila Type (variabila factor), cu $X \in \{1, 2, 3, 4\}$ după cum $Type \in \{a, b, c, u\}$. Astfel obiectivul este de a investiga dacă media variabilei răspuns Y diferă pentru valori diferite ale nivelelor variabilei factor X. Dacă notăm observațiile individuale cu y_{ij} (excreția urinară de Tetrahydrocortisone a individului j cu tipul de sindrom i) atunci putem determina

• numărul de observații din fiecare grup (n_i)

```
n = length(Cushings$Tetrahydrocortisone)
# varianta 1 - nr de observatii pe grup
ng = table(Cushings$Type)
ng
##
##
   a b c u
  6 10 5 6
# varianta 2 - nr de observatii pe grup
ng2 = tapply(Cushings$Tetrahydrocortisone, Cushings$Type, length)
ng2
##
   a
       b
          С
         5 6
   6 10
  • media fiecărui grup (\bar{y}_i)
# media globala
my = mean(Cushings$Tetrahydrocortisone)
# varianta 1 - media pe grup
myg = tapply(Cushings$Tetrahydrocortisone, Cushings$Type, mean)
myg
##
   2.966667 8.180000 19.720000 14.016667
# varianta 2 - media pe grup
myg2 = aggregate(Cushings$Tetrahydrocortisone, by = list(Cushings$Type), mean)
myg2
##
     Group.1
## 1
           a 2.966667
## 2
           b 8.180000
## 3
           c 19.720000
## 4
           u 14.016667
```

```
# varianta 1 - media pe grup
syg = tapply(Cushings$Tetrahydrocortisone, Cushings$Type, sd)
syg
##
                        b
                                   С
            a
                                               u
    0.9244818
               3.7891072 19.2388149 10.0958242
##
# varianta 2 - media pe grup
syg2 = aggregate(Cushings$Tetrahydrocortisone, by = list(Cushings$Type), sd)
syg2
##
     Group.1
                       X
## 1
              0.9244818
## 2
              3.7891072
## 3
             19.2388149
           u 10.0958242
```

Considerăm următorul grafic unde fiecare observație este reprezentată printr-un punct (gol în figura din stânga și plin în cea din dreapta) iar media globală este ilustrată printr-o linie punctată. În figura din stânga avem boxplot-ul pentru fiecare categorie a lui X iar în figura din dreapta (stripchart) mediile eșantioanelor din fiecare grup sunt ilustrate cu o cruce de culoare neagră:

Din figura de mai sus putem observa că avem o variație considerabilă între mediile grupurilor de-a lungul celor 4 categorii de sindrom *Cushing*. De asemenea, în interiorul grupurilor, avem grade diferite de variație a observațiilor (vezi figura din stânga). Ambele surse de variabilitate contribuie la variabilitatea totală a observațiilor în jurul mediei globale (linia punctată).

Calculăm variabilitatea dintre grupuri (r este numărul de grupuri):

$$SS_B = \sum_{i=1}^r n_i (\bar{y}_i - \bar{y})^2$$

avem ng nr de observatii din fiecare grup, myg media lui y din fiecare grup si my media totala

```
SS_B = ng\%*\%(myg-my)^2 # unde %*% este produs de matrice <math>SS_B
```

```
## [,1]
## [1,] 893.521
```

Calculăm variabilitatea reziduală (din grupuri):

$$SS_W = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^{n_i} (y_{ij} - \bar{y}_i)^2$$

```
y = Cushings$Tetrahydrocortisone # y_{ij}
ryi = rep(myg, ng)

SS_W = sum((y-ryi)^2)
SS_W
```

[1] 2123.646

Calculăm variabilitatea totală:

$$SS_T = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^{n_i} (y_{ij} - \bar{y})^2 = SS_B + SS_W$$

```
# calculat cu SS_B+SS_W
SS_T = SS_B + SS_W
SS_T

## [,1]
## [1,] 3017.167

# calculat cu sume (verificam formula)
SS_T2 = sum((y-my)^2)
SS_T2
```

[1] 3017.167

Observăm că variabilitatea totală poate fi atribuită parțial variabilității dintre grupuri și parțial variabilității din interiorul grupurilor.

Considerăm ipoteza nulă:

$$H_0: \mu_1 = \cdots = \mu_i = \mu$$

unde μ este media populației Y iar μ_1, \ldots, μ_i sunt mediile populațiilor din fiecare grup.

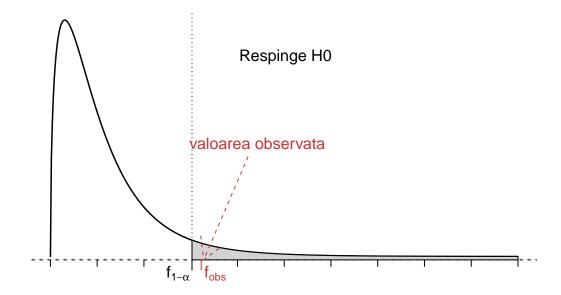
Statistica de test este:

$$F = \frac{\frac{SS_B}{r-1}}{\frac{SS_W}{n-r}}$$

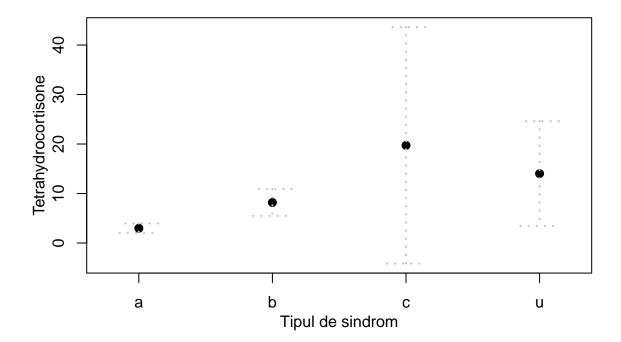
unde $\frac{SS_B}{r-1}$ și $\frac{SS_W}{n-r}$ sunt mediile pătrate pentru grupuri (mean square) și respectiv reziduri. Dacă condițiile ANOVA (datele din fiecare grup sunt i.i.d. și sunt normal distribuite) sunt satisfăcute și presupunând că H_0 este adevărată avem că $F \sim F(r-1, n-r)$.

Avem modelul ANOVA:

Repartitia Fisher cu df1 = 3 si df2 = 23 grade de libertate

Verificarea ipotezelor ANOVA

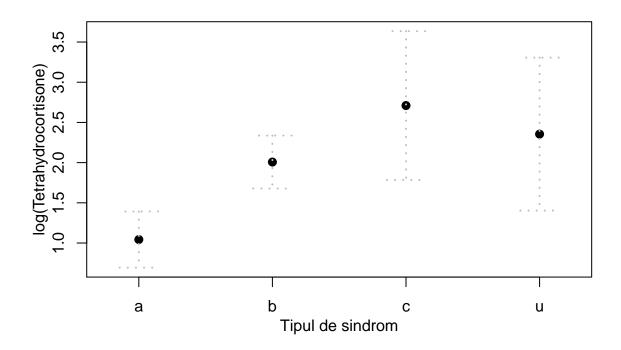

Aplicăm testul lui Bartlett pentru a testa homoscedasticitatea modelului (i.e. verificăm $H_0: \sigma_1 = \cdots = \sigma_r$): bartlett.test(Tetrahydrocortisone~Type, data = Cushings)

```
##
## Bartlett test of homogeneity of variances
##
## data: Tetrahydrocortisone by Type
## Bartlett's K-squared = 31.595, df = 3, p-value = 6.37e-07
```

Observăm că ipoteza de omogenitate este respinsă în favoarea alternativei prin urmare ipoteza de omogenitate din ANOVA este invalidată.

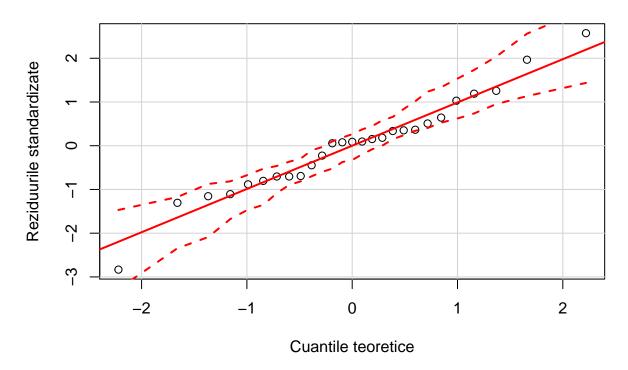
Transformăm variabila răspuns $(\log(Y) = \log(Tetrahydrocortisone))$:

Verificăm ipoteza de omogenitate (homoscedasticitatea):

```
bartlett.test(log(Tetrahydrocortisone)~Type, data = Cushings)
##
    Bartlett test of homogeneity of variances
##
##
## data: log(Tetrahydrocortisone) by Type
## Bartlett's K-squared = 5.7249, df = 3, p-value = 0.1258
Testăm normalitatea modelului transformat (testul lui Shapiro-Wilks sau Shapiro-Francia):
anova_model_tr = aov(log(Tetrahydrocortisone)~Type, data = Cushings)
shapiro.test(residuals(anova_model_tr))
##
##
    Shapiro-Wilk normality test
##
## data: residuals(anova_model_tr)
## W = 0.97953, p-value = 0.8515
Verificăm normalitatea și grafic cu Q-Q Plot:
```

Q-Q plot

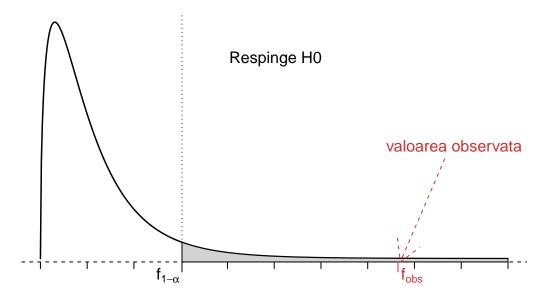

ANOVA pentru modelul transformat:

summary(anova_model_tr)

```
## Df Sum Sq Mean Sq F value Pr(>F)
## Type    3 8.766 2.9220 7.647 0.00102 **
## Residuals    23 8.789 0.3821
## ---
## Signif. codes: 0 '*** 0.001 '** 0.01 '* 0.05 '.' 0.1 ' ' 1
```

Repartitia Fisher cu df1 = 3 si df2 = 23 grade de libertate Modelul transformat

Exemplul 2

În acest exemplu vom folosi setul de date Cholesterol din pachetul multcomp (datele se pot descărca de aici). Datele prezintă cu cât s-a redus nivelul de colesterol (variabila response) la 50 de pacienți ce au urmat 5 tratamente de reducere a colesterolului. Trei dintre tratamente au implicat același medicament administrat în moduri diferite: 20 mg o dată pe zi (1time), 10 mg de două ori pe zi (2time) sau 5 mg de patru ori pe zi (4time). Celelalte două tratamente au constat din medicamente alternative diferite (drugD și drugE). Care tratament a produs cea mai mare reducere a colesterolului?

Începem prin a citi setul de date:

```
cholesterol = read.csv("data/cholesterol.csv", stringsAsFactors = FALSE)
head(cholesterol)
```

```
## trt response
## 1 1time 3.8612
## 2 1time 10.3868
## 3 1time 5.9059
## 4 1time 3.0609
## 5 1time 7.7204
## 6 1time 2.7139
```

Vedem câte observații avem pentru fiecare tratament:

table(cholesterol\$trt)

```
## ## 1time 2times 4times drugD drugE ## 10 10 10 10 10 10
```

Observăm că fiecare tratament a fost administrat la câte 10 pacienți (suntem în contextul unui plan de experiență echilibrat).

Calculăm:

• numărul total de observații (n) și numărul de observații din fiecare grup (n_i)

```
n = length(cholesterol$trt) # nr total de observații
# nr de observatii pe grup
ng = table(cholesterol$trt)
```

• media fiecărui grup (\bar{y}_i)

```
# media globala
my = mean(cholesterol$response)

# media pe grup
myg = tapply(cholesterol$response, cholesterol$trt, mean)
myg
```

```
## 1time 2times 4times drugD drugE
## 5.78197 9.22497 12.37478 15.36117 20.94752
```

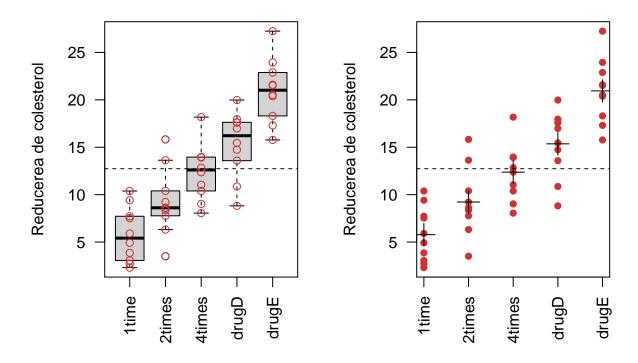
Se observă că drugE a produs (în medie) cea mai mare reducere a colesterolului pe când 1time a produs-o pe cea mai mică.

• abaterea standard a fiecărui grup

```
# sd pe grup
syg = tapply(cholesterol$response, cholesterol$trt, sd)
syg
```

```
## 1time 2times 4times drugD drugE
## 2.878113 3.483054 2.923119 3.454636 3.345003
```

Se observă că abaterile standard sunt relativ constante pentru cele 5 tratamente, luând valori între 2.9 și 3.5.

Avem tabelul ANOVA:

Signif. codes:

##

Testul ANOVA (F) pentru tratament (trt) este semnificativ (p < 0.001), ilustrând că cele 5 tratamente nu sunt la fel de eficiente.

0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

Reducerea medie de colesterol pentru cele 5 tratamente împreună cu intervalele de încredere de nivel de încredere de 95% corespunzătoare:

